

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU A VZDELÁVANIE

Kresťanské centrum BEREA

ročník 5, číslo 2

November 2007

Kto je na to spôsobilý?

**Stačí ti
moja milosť.**

Lebo moja moc

sa dokonale

prejavuje

v slabosti.

(2K 12,9)

Sme Kristovou vôňou príjemnou Bohu uprostred tých, ktorí sú na ceste k spaseniu, aj medzi tými, ktorí sú na ceste do zahynutia; jedným vôňou smrti na smrť, druhým vôňou života na život. Ale kto je na to spôsobilý? (2K 2,15n)

Keď sa zamyslíme nad tým, čím nás Boh chce mať v tomto svete, môže nás to vystrašiť. Sme Boží vyslanci (5,2), máme reprezentovať jeho záujmy pred svetom. To je ale zodpovednosť! Posolstvo, ktoré máme prinášať, bude pre niektorých „vôňou života“, kým pre iných „vôňou smrti“. Preto spolu s Pavlom voláme: „Ale kto je na to spôsobilý?“

V 2. liste Korint'anom Pavol uvádza aspoň 3 dôvody pre nádej v Bohu, že budeme môcť ustáť tú veľkú výzvu, pred ktorú nás postavil.

(1) Naša schopnosť je z Boha (3,5). Tu je recept na úľavu od stresu. Nezáleží na tom, či sa my cítime dostatočne schopní alebo nie. Je to Boh, ktorý nám dáva schopnosť vykonať, čo on od nás očakáva. On nám dáva dary a schopnosti skrze Svätého Ducha a tak nám umožňuje slúžiť mu prijateľným spôsobom. Ďalej, ako nám Pavol pripomína, on sial semeno, iný to zalieval, ale je to Boh, ktorý dáva rásť (1K 3,6). Naša zodpovednosť je byť verný v tom, čo nás Boh

poveril vykonať, či už je to siatie, polievanie modlitbami alebo účasť na zväzani žatvy.

(2) Sme nádobami, ktoré Boh používa (4,7). Zodpovednosť za výsledok si na seba zobral Boh, pretože jeho moc pôsobí aj v nás. Našou zodpovednosťou je byť čistou nádobou ktorá je vždy použiteľná a k dispozícii (2Ti 2,21). To najdôležitejšie nie je samotná nádoba, ale jej obsah, tá všetko premáhajúca Božia moc zjavená v posolstve evanjelia, čo nám bolo zverené. Oči niektorých môžu byť zakryté akoby závojom, keď im zvestujeme dobrú správu, ale Boh má moc zažiarit do srdciach tých, čo uveria, aby videli jeho slávu v Kristovej tvári (2K 4,3.6).

(3) Boh dáva potrebnú milosť v našich slabostiach (12,9). To sú uistujúce slová! Nezáleží to na nás, našich schopnostiach a moci, ale na Božej milosti. Čím viac si uvedomujeme svoju slabosť a uznávame našu odkázanosť na Boha, tým viac priestoru dostáva Boh, aby v nás a cez nás prejavil svoju moc a zasiahol do životom druhých.

Takže na Pavlovu otázku: „Kto je na to spôsobilý?“ treba odpovedať: „Nikto z nás“ iba ak umožníme Bohu používať nás v našich slabostiach a dáme sa mu k dispozícii, aby Božie posolstvo, premieňajúce životy, mohlo uvoľniť svoju moc cez nás.

David Dexter, Echoes of Service ☒

OBSAH:

Kto je na to spôsobilý? . . . 1

Vzájomná tolerancia 2

Na návšteve v Zambii 3

Rekonštrukcia chaty
v Harmónii od jari 2007 . . . 4

Chata v Harmónii a získavanie ďalších území. 5

Angličtina hrou ako cesta za svojim bližným 6

Deti, ktoré nie sú nikde doma 7

7. misijná konferencia . . . 8

Tento poklad máme, pravda, v hlinených nádobách, aby sa ukázalo, že tá prenosmierna moc je z Boha, a nie z nás. (2K 4,7)

VZÁJOMNÁ TOLERANCIA (Rimanom 14)

Dotknime sa dvoch extrémov. Jedným z nich je kresťanská sloboda a druhým je pravda o zodpovednosti kresťana. V Korinte to bol problém „vecí obetovaných modlám.“ Niektorí kresťania boli presvedčení o tom, že jesť mäso obetované modlám je hriech a pohoršovali sa nad tými, ktorým to svedomie dovolilo, ale robili to spôsobom, ktorý škodil spoluveriacim, evanjeliu aj ich vlastnému spoločenstvu s Bohom (1K 8-10). 14. kapitola listu Rimanom dáva na túto problematiku veľmi vyvážený pohľad.

Prijímanie slabých

Kapitola začína slovami: „*Ujimajte sa slabého vo viere, ale nehádajte sa o názoroch.*“ Nechcem, aby sme pri počutí tohto verša začali skúmať, kto je slabší! Väčšina z nás si pomyslí, že my sme tí silnejší, ale v skutočnosti sa pohybuje medzi týmito dvoma pólmi. Ak je bratova viera ešte slabá, nemáme sa s ním hádať o jeho názoroch. Nemáme ho posudzovať našim samospravodlivým postojom.

Najväčším hriechom dnešnej cirkvi je falošná samospravodlivosť a nadutosť. Mám pocit, že vďaka našej láske k Biblii a nášmu dôrazu na doktrínu sme sa dostali na miesto, kde si myslíme, že naša cesta je Božia cesta. Sme pevne presvedčení, že keby Boh opäť prišiel na zem v ľudskej podobe, prišiel by práve do našej cirkvi a robil by všetko tak, ako to robíme my. Máme istotu, že pravda je na našej strane. A každého, kto nesúhlasí s nami máme sklon posudzovať vo svetle nášho chápania, našich praktík a tradícií, našej denominácie, zboru, našej výchovy a skúseností.

Otázky formy

Táto kapitola zasiahla v Ríme dve skupiny ľudí. (1) Oslovuje židovskú komunitu v Ríme, čo sa domáhala nárokov na svoje zákonnícke obradné tradície. (2) Hovorí tiež k členom cirkvi v Ríme z pohanov, čo chceli presadzovať slobodu, na ktorú boli zvyknutí vo svojej pohanskej komunite. A do toho prídaje apoštol Pavol a upevní lano medzi zákonníctvom a slobodou.

Teraz nehovoríme o základných otázkach viery. Nejde tu o pochybnosti o Kristovom Božstve. Niet pochyb o tom, že je potrebné odovzdať sa Ježišovi Kristovi, nejde o základné piliere kresťanskej viery. V tom sú všetci veriaci jednotní. Nedokážu sa však zhodnúť na veciach, ako je zachovávanie určitých obradov, sviatkov v určité dni, či jesť alebo nejесť mäso obetované modlám, či piť alebo nepiť určité nápoje apod. Zrazu sme hotoví stiahnuť z druhého

kožu, zabíjať, upalovať, keď ide o to, ako má byť niekto pokrstený, čo je potrebné pri krste povedať, kto má krstiť, či má voda tiecť alebo má byť stojatá apod. Akoby Bohu viac záležalo na forme než na srdci človeka. Riešime veci, ktoré v skutočnosti nie sú podstatné a namiesto toho, aby sme našich slabších spolubratov v láske priťahovali, ich odpudzujeme. Základné pravidlo pre riešenie týchto otázok znie: „*V zásadných nech je jednota, v nepodstatných sloboda a vo všetkých láska.*“

Nedá sa rozdeliť kresťanov na dobrých a zlých podľa toho, čo jedia. Niekedy sa tak sústredíme na nepodstatné veci, že zabúdame, že podstatou pravej biblickej viery je vzťah s Bohom skrze Ježiša Krista a vzájomne jedných k druhým v láske, pokoji, v radosi a vzájomnom porozumení vo Svätom Duchu. Vo verši 20 Pavol hovorí, že *čistému je všetko čisté*. Naš problém je v tom, že si o určitých veciach myslíme, že sú samy osebe zlé. Ale fyzické veci sú neutrálné! Zlí sú ľudia a postoj ich srdca k nim.

Odsudzovanie

„*Ten, kto je, nech neopovrhne tým kto neje, kto však neje, nech neodsudzuje toho, kto je, veď Boh ho prijal.*“ (v. 3) Preto aj my ho máme prijať! To je rozkazovací spôsob. Boh je ten, ktorý prijíma možno práve niekoho, na koho sa my pozeráme krivo a odsudzujeme ho. „*Kto si ty, že súdiš cudzieho sluhu? Svojmu Pánovi stojíš, alebo padá. Ale bude stáť, lebo Pán má moc udržať ho.*“ (v. 4) Každý človek je zodpovedný Kristovi a nie človeku! Cirkev má nekompromisne stáť proti tomu, čo Písmo výslovne zakazuje (cudzoložstvo, homosexualita, vraždy, krádeže apod.), ale nemala by vytvárať dodatočné pravidlá a klásť ich na rovnakú úroveň s Božími zákonmi. Kresťania často zakladajú morálne hodnotenia na svojom názore, na osobných preferenciách a trende spoločnosti namiesto na Božom Slove. Tým prezrádajú, že majú slabú vieru. Neveriú, že Boh je dosť mocný, aby mohol viesť svoje deti.

Chodenie v prijatom svetle

„*Niektok pokladá určitý deň za dôležitejší, ako iný, druhý hodnotí každý deň rovnako. Každý nech je presvedčený o svojom chápaní.*“ (v. 5). A práve v tom je kľúč. Ja nemôžem na druhého napasovať pravidlá, ktoré som sa rozhodol akceptovať v mojom vlastnom živote. Ja nemôžem žiť vo svetle, ktoré ste prijali vy, ale v tom, ktoré som prijal ja. Nie je dôležité, či my sa zhodneme na tom, alebo tamtom, ale to, že každý z nás žije na základe toho, čím sa

dal presvedčiť Svätým Duchom. Dôležité je, aby každý konal podľa vlastného presvedčenia s túžbou osláviť Boha. Každý môže chodiť len v tom svetle, ktoré sa mu dostalo. No vždy musí byť otvorený Svätému Duchu a ochotný prijať viac svetla.

V otázke svedomia nemožno uplatňovať žiadne násilie. Nikto nemá ovládať myseľ iného! Boh dal každému slobodu myslieť a rozhodovať sa podľa vlastného presvedčenia. „*Kto dodržiava pôstne dni, chce si tým uctiť Boha. A kto v týchto dňoch jedáva, takisto si uctí Boha, lebo mu v modlitbe za jedlo ďakuje. A tak, či sa postíme, alebo jeme, robíme to na česť Pánovi.*“ (v. 6) Všimli ste si, čo je na tom úžasné? Nech robíme čokoľvek, je to pre Pána. V tom spočíva tajomstvo požehnaného života kresťana. Preto ak Ho poznáme, každá oblasť nášho života je ovplyvnená tým, čím je On a čo pre nás urobil.

Ak je človek presvedčený o niečom na základe toho, ako pochopil slová Písma a aké je chápanie Božej vôle v jeho živote, musíme sa s tým uspokojiť a nesnažiť sa zmeniť ho na svoj obraz! Môžeme sa modliť za väčšie svetlo v jeho živote, môžeme mu ukázať niekoľko textov, no vždy to musíme robiť s láskou a nikdy nie preto, že by sme ho chceli odsudzovať.

Zodpovedný život

„*Nikto z nás totiž nežije seba a nik seba neumiera. Lebo, ak žijeme, Pánovi žijeme, ak umierame, Pánovi umierame. A tak, či žijeme, či umierame, Pánovi sme. Veď práve na to Kristus umrel a ožil, aby panoval aj nad mŕtvymi aj nad živými. Čo teda súdiš brata? Alebo ty zase prečo pohŕdaš bratom? Veď všetci sa postavíme pred súdnou stolicou Kristovou.*“ (v. 7-10) My sme Pánovo vlastníctvo, už či žijeme, alebo mrieme. Sme slobodní v Ježišovi Kristovi! Všetky veci sú dobré a všetky veci sú čisté tomu, ktorý je presvedčený, že sú čisté. Pán Ježiš zboril všetky bariéry tým, že nám ukázal lásku k Bohu a lásku k blížnemu. V tom je naša sloboda.

Ale hoci som slobodný a všetky veci sú pre mňa čisté, nie všetky veci vzdelávajú a dávajú rast. Kresťanská zrelosť je v tom, že si určíme pre seba medze kvôli láske k druhým. Skutočná kresťanská vyspelosť sa teší zo slobody a prechádza priamo cez ňu k dobrovoľnej sebaobmedzujúcej zodpovednosti. Nežijeme sami pre seba! Nemôžeme si povedať, že to je môj život a budem si robiť, čo sa mi zachce! Nie! To nie je tvoj život! Ak si kresťanom, tak tvoj život patrí Bohu! Pavol hovorí: „*Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.*“ (Ga 2,20).

Raz sa postavíme pred Boha a budeme vydávať počet za každé prázdne slovo, za každý skutok, každú myšlienku a budeme sa zodpovedať za našu malichernú kritiku, posudzovanie a zraňovanie iných kresťanov. Budeme sa zodpovedať za nadutosť, ktorá tak neláskavo rozdelila Jeho cirkev, že sa ľudia zdráhajú prísť a počuť o láske, lebo kresťania sa správajú k sebe nevraživo a všetci tvrdia, že iba oni majú pravdu.

Tak silní ako aj slabí kresťania môžu priviesť druhých k pádu. Silný ale necitlivý kresťan sa môže predvádzať so svojou slobodou a zámerne urážať svedomie druhých. Úzkostlivý, ale slabý kresťan môže druhých obklopiť tolkými malichernými pravičkami a nariadeniami, že sa to nedá uniesť. Pavol chce, aby sme boli silní tak vo viere, ako aj citliví na potreby ostatných. Keďže sme všetci v niektorých oblastiach slabší a v iných silnejší, máme stále sledovať, ako naše správanie pôsobí na druhých!

Nie pohoršenie ale budovanie

„Nesúďme teda jeden druhého, ale radšej dbajme, aby sme bratovi nehodili do cesty kameň, o ktorý by sa potkol, alebo by oslaba jeho viera.“ (v. 13) Ak robíme niečo, na čom sa náš brat môže potknúť, musíme sa toho vzdať! Byť svätým je bezhraničná láska, ktorá plynie z toho, čo urobil Kristus pre nás. Viem, že je to ťažké! Život kresťana je nadprirodzený, nadľudský život. Nekonať už vy, ale Božia láska vo vás. Ináč to nejde. Ale v žiadnom prípade by sme nemali obetovať svoju slobodu len preto, aby sme uspokojili sebecké motívy tých, ktorí sa nám snažia vnútiť svoje názory. Neboj sa ich, ani ich nekritizuj! Nasleduj Krista, ako najlepšie dokážeš!

„Preto snažme sa za tým, čo vedie k pokoju a vzájomnému budovaniu.“ (v. 19). Všetky naše skutky sa nejako dotýkajú aj druhých. Stále to majme na mysli! Boh nás nestvoril ako nezávislé bytosti. Sme závislí jedni od druhých! Snažme sa vyhnúť konaniu, ktoré Písmo zakazuje. To je samozrejmé! Avšak ku niektorým veciam sa Písmo jasne nevyjadruje. V takom prípade konajme podľa svojho svedomia. Keď nám Boh ukáže, že niečo pre nás nie je dobré, mali by sme tomu vyhýbať. Nemali by sme sa však pozerat' povýšene na kresťanov, ktorí majú v tejto oblasti slobodu!

Niekedy sme v situácii, keď sa musíme pevne postaviť za to, čomu veríme, no nikdy nemáme trvať na okrajových, nejednoznačných otázkach. Dôsledne pridržiavať sa musíme iba ústredných, hlavných pilierov, na ktorých stojíme. Všade inde sa máme s láskou objímať, s láskou prijímať, s láskou vzdelávať a modliť sa za iných, snažiť sa im priniesť viac svetla. Máme ich prijímať s otvorenou náručou, s úsmevom na tvári, skutočnou láskou a s úprimným srdcom. Máme vziať okolo ramien našich kresťanských bratov, s ktorými vo všetkom nesúhlasíme a povedať: „Vďaka Pánovi Ježišovi Kristovi ťa milujem takého, aký si.“ Toto je znakom duchovnej vyspelosti kresťana, ktorý stojí pevne zakotvený vo viere v Pána Ježiša Krista. Nech nám Otec nebeský dá milosť takými byť! ☑

Na návšteve v Zambii 20. apríl - 5. máj 2007

Dva roky trvajúci partnerský vzťah Kresťanského centra Berea na Slovensku a Christian Resource Centre v Zambii dospel do ďalšieho štádia, keď sme po dvoch zbierkach na podporu zambijských evanjelistov dostali pozvánku na osobnú návštevu tejto juhoafrickej krajiny. Hoci to spočiatku nevyzeralo jednoducho, napokon sa otvorili všetky dvere a koncom apríla som sa mohol vydať na cestu. Nie kvôli safari alebo Viktóriiným vodopádom, ale na návštevu kresťanských zborov a stretnutie s domácimi pracovníkmi - evanjelistami a učiteľmi zborov.

Bratské zbory v Zambii si na budúci rok pripomenú už 110. výročie svojej existencie (existujú teda dlhšie než zbory na Slovensku a je ich tam vyše 1100); v roku 1898 sem prišiel z Konga misionár Dan Crawford.

Súčasný obdobia je prelomové, keď zbory dospievajú a preberajú zodpovednosť za evanjelizáciu a budovanie cirkvi. Závislosť na zahraničných misionároch trvala príliš dlho a prechod na nové formy práce nie je ľahký. Ale sú tu povzbudivé príklady toho, že aj Afričania dokážu niečo vybudovať a zodpovedne spravovať. Jedným z nich je práve Kresťanské zásobovacie stredisko (CRC), ktoré podporuje domácich pracovníkov.

Pri rôznych príležitostiach som mohol odovzdávať knihy, bicykle, stany a jeden megafón - viaceré veci zakúpené vďaka zbierkam, ktoré sme vyhlásili na dvoch misijných konferenciách. Zážitkom bolo aj stretnutie s mladým zambijským párom (bol som im aj na svadbe), ktorý odchádza slúžiť do Malawi.

Prvý týždeň som strávil v meste Solwezi, kde bol seminár pre pracovníkov. Ja som robil biblické výklady proroka Habakuka a listu apoštola Pavla Filipanom. Oboje bolo veľmi dobre prijaté; dobre tu rezonovala téma partnerstva v evanjeliu,

ktorá preniká celým listom Filipanom. Ďalší bratia vyučovali o kázani Božieho slova, o falošných náboženstvách a predmanželskom poradenstve.

Navštívil som viac zborov: po anglicky hovoriaci Bethel Chapel v Chingole a Solwezi Central, kde ma prekladali do jazyka Luvale. Všetky ďalšie zbory (Chiwempala, Nchanga, Filibaba, Bulangililo) boli africké, hovoriace jazykom Bemba. Napriek jazykovým rozdielom bolo zrejmé, že Božie slovo má moc oslovit' človeka každej doby a kultúry. Pre mňa ako kazateľa bolo veľkým povzbudením vidieť nefalšovaný záujem o Božie slovo. Úžasný spev v afrických zboroch je ťažké popísať slovami, podobne africkú pohostinnosť - to treba zažiť! K tým zábavnejším zážitkom patrí vidiecky zbor Filibaba, kde mi ako prejav pohostinnosti venovali misu sladkých zemiakov a živú sliepku.

Mesto Chingola v provincii Copperbelt je dostatočne „obslužené“ misionármi. Navštívil som tu niekoľko zaujímavých miest. Misia Musenga je kresťanská tlačiareň a centrum, ktoré logisticky a organizačne podporuje prácu misionárov v teréne. Amano Christian School je internátna škola pre deti misionárov z veľkej časti Afriky. V Chililabombwe vyrastá v spolupráci bratských zborov s inými evanjelikálnymi spoločenstvami nahrávacie a rozhlasové štúdio. V Garnetone je kresťanské kníhkupectvo a v Kalulushi kresťanské konferenčné centrum patriace bratským zborom - práve tu prebiehala týždňová sesterská konferencia.

Každá návšteva bola svedectvom o tom, že Pán Boh koná svoje dielo napriek ľudskej slabosti a nedostatku finančných zdrojov. Naše „obmedzené možnosti“ by v Afrike vyzerali priam luxusne. Ak ich využijeme na Božiu slávu, iste zažijeme Božieho požehnanie prekonávajúce naše najsmelšie očakávania.

Peter Kozár ☑

Viac fotografií na www.berea.sk/zambia07.htm

Rekonštrukcia chaty v Harmónii od jari 2007

Lepšie raz vidieť ako stokrát počuť
Aktuálne info na www.berea.sk/chata

00 toto už dávno neplatí

01 brigádnici z Nemecka a USA

02 stará strecha sa poddáva

V apríli nás už druhýkrát navštívili pracovníci pomocníci z Nemecka a USA, hoci práce majú sami dosť na prestavbe zborového domu v Schkeuditz pri Lipsku. Ich hlavnou prácou bolo rozobratie starej strechy na chate, čím sa prekročila istá hranica - odteraz sa už nedá vrátiť späť! Zahraničná brigáda naštartovala tohtoročnú pracovnú sezónu. Pustili sme sa do práce vo viere, že ju budeme môcť dokončiť, hoci nemáme dosť prostriedkov na vybudovanie novej strechy.

03 otvárajú sa nové výhľady z chodby

04 a chata je bez strechy

05 nový vstup do budovy

06 nová „ťažká partia“

07 „lietajúce“ betónové platne

08 poschodie bez vnútorných múrov

09 tu bude schodisko a výtah

Od jari začali na chate pracovať najatí robotníci - tesári a murári. Odhalené poschodie prekryli betónovými platňami a murovali vyššie, keďže výsledná podoba chaty má mať viac poschodí než pôvodná. Staré schodisko nevyhovuje, je príliš úzke na plánovanú kapacitu. Preto sa naľavo od vstupnej haly buduje nové aj s výtahovou šachtou. Popri profesionáloch sa tu po sobotách vystriedalo mnoho brigádnikov z rôznych zborov.

10 nadstavba nad vchodom

11 brigádnici z Londýna a Faroos

V auguste sme vďačne prijali pomoc mládeže z Londýna a Faerských ostrovov. Čakalo ich veľa „špinavej roboty“ - búranie priečok v suteréne, čistenie starých tehál a kopanie odvodňovacieho kanála. Ten odvádza spodnú vodu preč cez pozemok dolných susedov. Po cudzincoch prišli na rad (už tradične) naši mládežníci. V suteréne sa pomaly črtajú budúce klubové priestory, ktoré majú slúžiť najmä im. Keď bude chata pod strechou, môžu práce pokračovať aj v zime.

12 stavia sa polná jedáleň

13 výkop v skalnatej pôde

14 čistenie starých tehál

15 mládežníci sa občerstvujú

16 odvodnenie suterénu

17 kanál cez susedov pozemok

18 súčasná podoba chaty

Chata v Harmónii a získavanie ďalších území

Vlastníctvo chaty v Harmónii pod správou Kresťanského centra Berea je veľká Božia milosť. Vnímame ju ako zázrak, ale aj ako úžasnú šancu pre naše zbory. Rozsiahla rekonštrukcia nie je o nič menším zázrakom, pretože vieme, akí sme závislí od Božieho zmocnenia, Jeho ochrany, vedenia ako i prostriedkov, ktoré sú za hranicami našich finančných možností. S týmto vedomím vstupujem do objektu chaty každý raz, keď ju vidím a spomínam na časy, kedy sme jej kúpu len zvažovali.

Týmto článkom sa chcem s vami podeliť o svedectvo získavania duchovných území, nie fyzických, k čomu došlo už mnoho krát a rôznym spôsobom v objekte chaty za posledné 3 roky. O jednom takomto získaní ďalšieho územia hovorí Michal Čaniga, 23 ročný mladý muž z trenčianskeho zboru:

V Pána Ježiša Krista som uveril pred 5 rokmi. Bolo to počas rekonštrukčných prác na zborovom dome v Novom Meste nad Váhom. Tam som chodil brigádovať a následne som prijal aj pozvanie zúčastniť sa mládežníckeho tábora. Na tábore si Pán získal moje srdce a život ako jedno veľké

„nedobytné“ územie, ku ktorému som Mu dal ako omilostený hriešnik vlastnícke právo. Som šťastný, že mu navždy patrí a že mu môžem slúžiť.

V Kresťanskom zbore v Trenčíne slúžim už niekoľko rokov v chváliacej skupinke. Celú túto dobu som však cítil, že Boh má pre mňa pripravenú aj ďalšiu službu a obdarovanie, ktoré som ešte neobjavil. Keď som začal chodiť na brigády na chatu v Harmónii aj s Palinom Kadlecom a naším dorastom, Boh mi začal odhaľovať nové duchovné územia, do ktorých by som mal vstúpiť a získať ich pre Jeho slávu. Na týchto brigádach som spoznal, ako Pán ma povoláva k práci s dorastom. Tu som objavil nové teritórium, ktoré som od Pána prijal pre duchovné pôsobenie v oblasti výchovy a učenia mladších kresťanov. Stalo sa tak pred rokom a odvtedy na tomto svojom „novom území“ radostne slúžim a som vďačný za tento objav. Môj vzťah k mladým ľuďom v našom zbore získal úplne novú duchovnú dimenziu a teším sa, že ich môžem osobne podporovať, povzbudzovať, vyučovať a byť im z Božej

milosti vzorom. Tento objav sa odohral na chate v Harmónii a svoju skúsenosť Pánovho povolania do služby mladým kresťanom považujem za krásne ovocie, ktoré chata priniesla do môjho života. Náš drahý Pán si chce získať všetky územia našich srdiec a životov. Chce, aby každý z nás objavil to svoje obdarovanie, talent, povolanie a získal ním nové územia pre Božiu večnú slávu.

Jozef Abrman a Michal Čaniga ☒

ANGLIČTINA HROU

ako cesta za svojim bližným

Misijné poverenie sa týka každého zboru. Získanie ľudí pre Krista sa však neuskutoční bez cieľavedomého modlitebného zápasu ako i hľadania spôsobov, ako sa k ľuďom dnešnej doby priblížiť. V článku sa dozviete o anglických táboroch, ktoré sa stali jednou z „ciest za svojim bližným“ v Kresťanskom zbore v Trenčíne.

Náš zbor sa tento rok pustil do projektu letných táborov pod názvom **Angličtina hrou**. Zúčastnilo sa ho takmer 100 detí a dúfame, že to bol len začiatok nášho dlhodobého pôsobenia v našom meste takouto formou. Chceme byť soľou, svetlom, Kristovou vôňou ale aj „*mestom ležiacim hore na vrchu, ktoré sa nemôže ukryť*“ (Mt 5, 14).

Cieľom projektu bolo pomôcť rodičom, ktoré žijú na „Juhu“ - najväčšom trenčianskom sídlisku. Počas prázdnin majú mnohí rodičia problémy s voľným časom svojich detí. **Angličtina hrou** sa stala prítiahlivým spôsobom, ako im pomôcť a deťom ponúknuť niečo hodnotné. V bezpečnom prostredí a pod neustálym dozorom sa mohli vzdelávať v anglickom jazyku hrovou formou. Hra na hudobných nástrojoch, varenie, šport, dráma, ukazovacie piesne, atď. boli pravidelnou súčasťou programu. Deti boli rozdelené do 10 skupín podľa veku, znalosti angličtiny a záujmu.

Cieľovou skupinou boli deti vo veku 7 až 14 rokov, ktoré prišli ráno do kultúrneho strediska a večer odišli domov. Priestory nám na celé dva týždne zdarma poskytlo kultúrne centrum Aktivity aj s podporou mesta. O programovú náplň sa staralo 17 veriacich Američanov ako i skupina slovenských dobrovoľníkov. Obidva denné tábory trvali od pondelka do piatku. Každý piatkový večer sme zavŕšili rozlúčkovým programom, na ktoré boli pozvaní všetci rodičia. Súčasťou programu bolo predstavenie pracovníkov tábora ako i scény a piesne v angličtine, ktoré sa deti počas týždňa naučili. Nechýbalo ani pohostenie z texaskkej kuchyne, na ktorom si pochutnali všetci hostia. Kulturák bol každého piatkového večera doslova nabitý. Počas neformálneho posedenia sa mohli osobne spoznať veriaci rodičia s neveriacimi rodičmi tých detí, ktoré sa táborov zúčastnili.

Výsledkom projektu sú nové priateľstvá medzi našimi veriacimi a účastníkmi táborov a rodičmi. Ako kresťania sa často uzatvárame do svojho kresťanského života a do okruhu kontaktov, ktoré máme len v zbore. Ľahko a nebadane sa izolujeme od spoločnosti do svojho „geta“, kde nám je príjemne a pohodlne. Medzi „svojimi“ prežívame lásku, ktorú neveriaci nemôžu vidieť. Následne strácame nielen potrebné kontakty a vzťahy pre šírenie evanjelia, ale aj schopnosť efektívne komunikovať s neveriacimi. Utváranie nových kontaktov a vzťahov s ľuďmi je predpokladom pre efektívnu evanjelizáciu. Sme vďační, že niektorým deťom i rodičom sme mohli svedčiť v osobných rozhovoroch.

Tábory **Angličtina hrou** umožnili aj vytvorenie priestoru pre uplatnenie obdarovania veriacich nášho zboru - od vyučovania angličtiny a hrania na hudobných nástrojoch, technickej asistencie, varenia, pečenia, telovýchovy, zvelaďovania okolia, dozoru, kopírovania, výroby pomôcok, vodcovstva, rozmanitých pomocných prác až po osobnú evanjelizáciu a modlitebnú podporu. Každý si mohol nájsť to svoje, čím mohol prispieť do spoločného diela.

Tento projekt výrazne pomohol zviditeľniť náš Kresťanský zbor aj prostredníctvom novín, miestneho televízneho vysielania ako aj ústnym spôsobom. Všetko úplne zdarma a bez nášho vedomého pričinenia. Ďakujeme Pánovi, že sme mohli projektom posilniť pozitívny imidž nášho zboru pred mestom, ako aj za to, že pomaly dochádza k odstraňovaniu pochybností a podozrení občanov, ktorí nás videli ako sektu v silne katolíckom prostredí.

Minulý mesiac sme mali následné stretnutie s rodičmi detí, ktoré sa zúčastnili táborov. Chceli sme ich spoznať lepšie, vypočuť si ich reakcie na doterajšie tábory, ako i návrhy na tie ďalšie. Všetci vyjadri

opätovný záujem o účasť svojich detí na ďalších táboroch. Oboznámili sme ich aj s kresťanskými tábormi, ktoré tiež robíme každé leto, ako aj s našimi pravidelnými nedelnými zhromaždeniami, ktoré mávame v rovnakých priestoroch. Nedalo nám, aby sme deti nepozvali aj do klubu ručných prác ako i na ďalšie akcie a výlety, ktoré v priebehu roka organizujeme.

Z Božej milosti sme sa pustili do priprav na tri anglické tábory na budúci rok. Zdá sa, že počet detí bude oveľa vyšší, ako toto leto. Tábory nevnímame ako jednorazové udalosti, ale ako niekoľkoročný proces dlhodobej stratégie, ktorou chceme posilniť prítomnosť zboru v našom meste, vytvorenie dobrej mienky o Kresťanskom zbore a hlavne, aby v tomto procese sme mohli cez Pánom otvorené dvere priniesť evanjelium o záchrane každému, kto pri nás vycíti dobrú Kristovu vôňu.

Jeden z rodičov navrhol, aby sme počas táborov v roku 2008 pripravili aj večerné programy pre rodičov, na ktorých by sa mohol americký tím lepšie spoznať s rodičmi slovenských detí. Na týchto programoch sa už pracuje. Ich súčasťou budú aj besedy s bratmi Tedom Trelom a Jimom Berrethom, ktorí potvrdili, že prídu znovu. Obaja pracujú vo vesmírnom stredisku NASA v Houstone a sú zodpovední za fungovanie ISS (Medzinárodnej vesmírnej stanice). S rodičmi i deťmi sa podelia o svoje vedecké poznatky a skúsenosti z NASA, ale aj svedectvá o tom, čo znamená viera v Pána Ježiša Krista v ich osobnom živote.

Vyhodnotiť duchovný dopad táborov **Angličtina hrou** je v tomto štádiu ťažké, no všetko, čo sme prežili tento rok s Božím požehnaním, nás presvedča o tom, že projekt sa stal perspektívnou cestou za našimi bližnými a spoluobčanmi žijúcimi v našom meste.

Jozef Abrman ☑

Viac fotografií na www.berea.sk/tn_adt.htm

Deti, ktoré nie sú nikde doma

Misionárske deti (MD) žijú v pestrej zmesi kultúr a často sa musia pýtať sami seba, kam vlastne pasujú. My ako ich rodičia sledujeme ich zápasy a neraz sami nevieme, ako im pomôcť. Niekedy máme zlý pocit, že sme ich pripravili o normálne detstvo. Ale keď nás Boh povolal ísť s jeho zvesťou k národu, povolal zároveň i naše deti k zvláštnemu poslaniu. Ich identita sa bude rozvíjať skrze nádhernú kombináciu mnohostranných kultúrnych skúseností.

Naše deti čelia výzvam, aké ich rovesníci v domácej kultúre nepoznajú. Keď pochopíme zložitosť ich položenia, môžeme ich lepšie viesť k úspešnému prispôsobeniu sa.

Výzvy misionárskych detí:

Kde je domov?

Kým žijú vonku, deti obvykle odpovedia menom mesta v krajine, ktorej pas vlastnia. Je to bezpečná a rýchla odpoveď, ktorú domáci v cudzej krajine pochopia. Pritom sa môžu cítiť ako doma na misijnom poli. Niektoré sa dokonca narodili vonku, takže toto je jediný domov, čo poznajú.

Keď sa vrátia do domácej krajiny na dlhšiu dovolenku alebo kvôli škole, otázka: „Odkiaľ pochádzaš?“ naštartuje proces prehrocovania. Chceme tejto osobe poldiny vysvetľovať detaily svojho detstva? Zaujímalo by ich to vôbec? Cítim sa dosť bezpečne, aby som im zveril svoje tajomstvá spojené s trans-kultúrnym komplexom? Rozhodnutie padne v okamihu. MD sa nevyhýbajú naschvál zdieľaniu svojich príbehov; jednoducho je bezpečnejšie a jednoduchšie zostať potichu. Je to spôsob prežitia. Rýchlo sa naučili, že hoci ich príbehy sú zaujímavé pre pár ľudí, pre mnohých sú príliš zložité a väčšinou zostanú nepochopené.

Kto sú moji ozajstní priatelia?

Všetky MD cestou stratili niekoľko najlepších priateľov. Rozchod s blízkym človekom vyvoláva intenzívny pocit osamelosti. Po takej skúsenosti sa môžu brániť jej opakovaniu tým, že na novom mieste si odmietnu vytvoriť silné priateľské vzťahy. Väčšina MD si vytvára povrchné priateľstvá než iné deti. Naučili sa ukrývať svoju pravú tvár pred sebou i pred inými.

Niektoré MD zažili odmietnutie alebo zneužitie na misijnom poli, keď ich ktosi oklamal, zosmiešnil alebo odmietol. Iní vnímali odmietnutie aj tam, kde to tak nebolo myslené. Či to bolo úmyselne alebo nie, prežili zranenie. Keď naše deti zakúsili verbálne alebo psychologické zranenie, môžu reagovať tak, že sa ukryjú za obrannú stenou. Môžu sa uzavrieť pred ľuďmi, ktorí by im mohli uškodiť, ale aj pred ľuďmi, ktorí by mohli pomôcť.

Niekedy sa MD cítia ako „čierna perla v škatulke žiariacich klenotov.“ Pripadajú si ako nepodarok, ľšia sa od všetkých ostatných v dave. Často sa tvrdo usilujú o to, aby zapadli. Chcú byť normálni, nie trčať a byť odmietnutí pre svoju odlišnosť.

Návrat do domácej kultúry

MD sú vychované tak, že sa fyzicky i kultúrne odlišujú. Majú obrovské množstvo pestrých medzikultúrnych skúseností, ale potom sa od nich zrazu čaká, že sa vrátia a permanentne budú žiť v krajine, kde sa necítia ako doma. Pohodlne sa cítia v roli cudzinca v cudzej krajine. Tam je normálne, že sa odlišujú. Môžu byť jediným blondínom medzi čiernovlasými spolužiakmi alebo najvyšším žiakom v triede. Ale pripadať si stratený na mieste, ktoré malo byť domovom to je omnoho ťažšie.

Nie sú cool! Nerozumejú vtípom. Nevedia reagovať na situácie, čo život prin-

áša. Ich reč a prejavy vyznievajú cudzo. Ešte aj príborom jedia inak. Nepasujú do krajiny, ktorú si vysnívali ako svoj domov.

Niektoré MD majú falošné očakávania budúceho domova. Spôčiatku je to super: návštevy príbuzných a pizza. Ale čoskoro sa začnú ukazovať rozdiely. Ich spolužiaci šoférujú autá a používajú slang, ktorému oni nerozumejú. Spolužiaci nemajú žiadnu predstavu o mieste, kde MD žili. Správajú sa márnopratne a sú takí plytkí. Niečo pri nich jednoducho nie je v poriadku! Nezodpovedajú očakávaniam MD a naše deti zas nezodpovedajú ich očakávaniam.

MD sa môžu obávať, že vo svojej domácej kultúre stratia svoju identitu. Môžu odmietat' učiť sa novým spôsobom alebo prispôbiť sa zmenám. Všetky tie konflikty sa môžu prejaviť ako hnev, vzbura alebo izolácia od rovesníkov.

Ako môžu rodičia pomôcť

Na misijnom poli:

Rodičia môžu pomôcť deťom vyrásť na silné a smelé bytosti v tom prechodnom svete. Môžeme ich naučiť hovoriť: „Moje domáce mesto je, ale bývam v" Musia mať vnútorné spojenie s miestom ktoré je trvalé, ktoré je domovom. Od MD

sa čaká, že ako dospelí sa vrátia do krajiny, ktorej pas nosia a prechod je ľahší, keď tu majú miesto, ktoré nazývajú domovom.

Komunikácia je dnes omnoho ľahšia než kedysi. Naše deti sa môžu rozprávať s príbuznými a kamarátmi v domovskej krajine a ľahšie sledovať súčasné trendy. Ale pozor, aby sa internetové vzťahy nestali náhražkou za osobné vzťahy s priateľmi na misijnom poli.

Rodičia by mali odolať pokusom naplniť všetky potreby svojich detí. Ak sa pokúšaš byť učiteľom, priateľom, trénerom, mentorom a rodičom preskúmaj svoje roly. Vynalož snahu a pomôž svojmu dieťaťu budovať vzťahy s inými dospelými. Ty sám nemôžeš naučiť svoje dieťa všetko, čo potrebuje vedieť. Umožni iným dospelým, domorodcom i cudzincom, aby pomáhali tvojmu dieťaťu plne sa rozvíjať.

Pomôž svojmu dieťaťu správať sa ako sa patrí. Povzbud' ho k spoločným aktivitám s inými deťmi radšej než k hrám osamote. Pozývaj domáce i zahraničné deti v ich veku na spoločenské príležitosti u vás doma. Športy a hudba im môžu pomôcť nadviazať vzťahy a tešiť sa z priateľstva.

Pri dovolenke alebo návrate:

Rodičia môžu pomôcť deťom nájsť si nových priateľov. Je to umenie, ktorému sa dá naučiť. Keď my nadväzujeme priateľstvá na každom mieste, naše deti sa učia z nášho príkladu. Kladné vzťahy premáhajú osamelosť a obohacujú náš život.

Povzbud' svoje dieťa učiť sa o novej domácej kultúre tak ako sa človek učí cudzej kultúre. Pomôž im nájsť si priateľa, čo im priblíži kultúru, ktorú objavujú. Na veku až tak nezáleží ako na ich vzťahu a schopnosti vyučovať a zdieľať kultúru. Ty to nemôžeš byť, lebo kultúra sa zmenila, kým si žil v zahraničí.

To najdôležitejšie je udržiavať komunikačné linky s deťmi otvorené! Nájdí si čas na rozhovory o tom, kým sú, čo pociťujú. Pomôž im smiať sa aj plakať nad svojimi zážitkami. Uisti ich, že to, čo prežívajú, je normálny proces, a pomôž im prejsť ním. Pripomeň im, že je OK cítiť sa niekedy osamelo, ale nie zostať osamelým stále.

Rozprávaj sa s deťmi otvorene o tom, čo prežívajú. Pri rozhovoroch o tom, kto sú a o zložitostiach života, učíme naše deti nespochybnovať svoju individualitu, ale nachádzať istotu v tom, kým sú v Kristu.

So silným základom naše deti využijú svoje medzikultúrne skúsenosti v každej novej situácii, ktorej budú v živote čeliť. Umožnia Kristovi používať ich v okolnostiach a rolách, do ktorých by nik iný nepasoval. Budú ukazovať každému človeku v ich prítomnosti, že je cenný a milovaný. Každá nová osoba sa stane jedinečným sprievodcom na ich ceste.

Diane@peterswife.org

7. MISIJNÁ KONFERENCIA

Modra-Harmónia, 9. - 11. november 2007

VY STE SOL' ZEME A SVETLO SVETA

PROGRAM KONFERENCIE

Piatok	prednášajúci	obsah
15:00 - 17:30		Registrácia
17:30 - 18:30		Večera
19:00 - 19:30	Ľubomír Vyhnánek	Privítanie, chvály, modlitby
19:30 - 21:00	Peter Kozár	Svetová a domáca misia - modlitby a chvály

Sobota	prednášajúci	obsah
07:30 - 08:30		Raňajky
09:00 - 09:30		Ranné stíšenie, modlitby, chvály
09:30 - 10:00	Jozef Abrman	Vy ste sol' zeme
10:00 - 10:50	Jakub Pszczolka, Milan Szturc (CZ)	Pošli a pomáhaj: vytvoriť písmo pre nový jazyk a preložiť doň Božie Slovo
10:50 - 11:20		Občerstvenie
11:20 - 12:40	Paul Graham (UK)	Zakladanie zboru v Marseille
12:40 - 14:40		Obed
14:40 - 16:10	Jan Veldhuizen (NL)	Duchovné prebudenie v zbere
16:10 - 16:40		Občerstvenie
16:40 - 17:40	Tony Green (UK)	Misia z pohľadu misionárskeho dieťaťa
17:40 - 18:20	Samuel Húšť (CZ)	Evanjelizácia medzi vysokoškólakmi
18:30 - 19:30		Večera
19:30 - 21:30	Ľubomír Vyhnánek, Peter Kozár	Správy zo zborov - evanjelizácia a misia, Zambia

Nedeľa	prednášajúci	obsah
07:30 - 09:00		Raňajky
09:00 - 10:30	Vladimír Majerský	Zhromaždenie - Pamiatka Pánova
10:30 - 11:00		Občerstvenie
11:00 - 11:15	Jozef Abrman	Prezentácia KC Berea
11:15 - 12:30	Paul Graham (UK)	Vy ste svetlo sveta
12:30 - 12:45	Ľubomír Vyhnánek	zhrnutie, chvály, modlitby
12:45 - 14:00		Obed

Pondelok	prednášajúci	obsah
09:00 - 16:00	Jan Veldhuizen (NL)	Seminár: „Srdce vodcu v cirkvi“

PERSPEKTÍVA

**INFORMÁTOR PRE MISIU
A VZDELÁVANIE** vydáva
Kresťanské centrum BEREa
Alstrova 38, 831 06 Bratislava
kcberea@bigfoot.com
zodp. redaktor: Ing. Peter Kozár

<http://www.berea.sk>

Majiteľ účtu: KRESŤANSKÉ CENTRUM BEREa číslo účtu: 2629010205/1100
Banka: TATRA BANKA a.s. IBAN: SK551100000002629010205
Hodžovo nám. 3, 811 03 Bratislava, Slovakia (pre dary zo zahraničia)

Vy ste sol' zeme.

*Ak však sol' stratí chuť,
čím bude osolená?*

*Na nič nie je už súca,
len ju vyhodit', aby ju
ľudia pošliapali.*

Vy ste svetlo sveta.

*Mesto, ktoré leží na vrchu,
nemôže byť skryté.*

*Ani sviecu nezažihajú
a nestavajú pod nádobu,
ale na svietnik, a svieti
všetkým v dome.*

**Nech tak svieti vaše svetlo
pred ľuďmi, aby videli vaše
dobré skutky a oslavovali
vášho Otca, ktorý je
v nebesiach. (Matúš 5,13-16)**

Byť soľou a svetlom - to je naša trvalá zodpovednosť, z ktorej sa nemôžeme „vzúť“. Toto číslo Perspektívy prinieslo niekoľko ukážok, ako sa na rôznych miestach táto výzva stáva skutočnosťou. Niektoré ďalšie príklady sa do Perspektívy nedostali (napríklad denné prázdninové tábory pre deti v Nitre, detský klub na sídlisku i v zborovom dome v Rači, služba medzi dôchodcami, väzňami, bezdomovcami...) ale budú predstavené počas sobotného večera na konferencii. Nechajte sa inšpirovať!

Náklady konferencie budú ako obyčajne kryté dobrovoľnou zbierkou. Presné výdavky budeme vedieť až keď bude po všetkom, ale tu je aspoň približný odhad: strava jedného účastníka za deň stojí 300 Sk, ubytovanie za jednu noc v SZU (objekt, kde sa koná konferencia) 300 Sk, nočlah na Lesníckom učilišti 150 Sk. To však nie je všetko. Okrem toho treba uhradiť napríklad prenájom sály a cestovné pozvaných slúžiacich bratov - to predstavuje asi 400 Sk na jedného účastníka konferencie. Tieto čísla uvádzame len pre vašu orientáciu; isteže vítaný je každý účastník bez ohľadu na to, či a koľko môže prispieť. ☑